

O hloupé žížale

Bylo takové teplé a slunné odpoledne. Všechna zvířátka odpočívala někde v chládku, motýli nepoletovali, broučkové nešmejdili, i ty žížaly byly někde schované. Jenom jedna z nich, která si myslela, že je nejkrásnější a nejchytřejší, se rozhodla, že v tom vedru půjde na výlet. Jmenovala se Anežka. Vzala si na cestu slušivý klobouček, na krk si uvázala puntíkovanou mašli, jenom sluneční brýle nemohla najít. Takto vyparáděná se vlnila trávou. Tu a tam na někoho narazila, žížala Anežka totiž velmi špatně viděla. Občas nějaký brouček otevřel oko a pomyslel si – ó, jak je hloupá, že se jí chce v tom horku někam pachtit. Ale nechal ji být.

Jak se Anežka kroutila a vlnila mezi trávou a kytičkami, narazila na něco, co ve svém žížalím životě ještě neviděla. Byla to funicí chlupatá hora. Co to, ta hora se hýbe! Z té hrůzy se Anežka natáhla jako špagát. Ani se nepohnula. Ta chlupatá hora byla psí holčička jménem Anynka. Rozvalovala se na louce, měla ráda sluníčko jako všechna štěňata. Ejhle, co to vidí, špagát s kloboukem a mašlí. Vykulila oči a vyplázla na to jazyk, nic. Štěkla, a zase nic. Hrábla po tom pacičkou, ale ta směšná věc se vůbec nehýbala. Olízla ji, moc jí nechutnala. Hrát si to nechtělo, tak to nechala být. Zkoprnělá Anežka se vzpamatovala, upravila si klobouček i mašli a vydala se na cestu domů. Lepší je být mezi kamarádkami než být zašlápnutá funicí chlupatou horou. Pomalu se vracela, již hodně unavená, mašle se jí rozvázala a klobouček ztratil na slušivosti. Doma ji moc nepřivítali, jenom řekli: „Ty jsi ale hloupá žížala.“ Anežka raději zalezla do nejhustší trávy, aby se vyhnula té největší ostudě ve svém žížalím životě.

Doplňte rýmy v básničce:

Anežčin výlet

Anežka je parádnice,
už se chystá na výlet,
koukejte se, jak jsem hezká,
ať se diví celý s... .

Klobouk má dnes zcela nový,
každý tiše žasne.
To koukáte kamarádky,
na ty mašle k... .

Až si koupím nové brýle,
budu pěkná velice,
jen mě mrzí, že nemůžu,
nosit také s...!

Parádivá žížala

Žížala se pyšně vine
trávou – a pak po pěšině.
Myslí, že jí mašle sluší,
překáží jí víc, než tuší.

Na hlavu si klobouk dala,
jen aby všem ukázala,
jak je krásná, roztomilá...
Ta je ale pošetilá!

Znaveně se trávou táhne,
nemá obdiv, po němž prahne.
Ve vedru se těžce vleče,
ostudě už neuteče.

Štěněte se polekala,
honem domů pospíchala.
Raděj vlezla pod zem zpátky,
vrátila se do zahrádky.

Veselé Velikonoce

Na jaro a Velikonoce se děti i dospělí těší.

 svítí na obloze mezi , rozkvétají první

 a začínají zpívat. nemusí

nosit tlusté ani zimní .

Kluci si špitají, kde na vrbách u rostou nejlepší

proutky, z kterých upletou .

Holčičky a chystají barvy na .

A ve školce se učí velikonoční písničky

a básničky. vyvedou na louku chundelatá

jehňátka, se narodí koťátka a mají

na dvorku . Všechna mláďata se radují,

že na obloze svítí a že už přišlo jaro.

Velikonoční hodovačka

Hody, hody, doprovody,
pomlázky už kluci mají,
stužkou jim je ozdobíme,
ať hodují v našem kraji.

Hody, hody, doprovody,
holky, dejte kraslice,
my vás pěkně vyšupeme,
je to zkrátka tradice.

Zajíčková velikonoční říkanka

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
když se na mě usmějete,
dám vám košík vajíček.

